

CE ÎNSEAMNĂ VORBIRE DE RĂU

„Să nu vorbească de rău pe nimeni.” Tit 3:2.

R 5528 W. T. 1 septembrie 1914 (pag. 264-266)

Porunca apostolului este foarte clară; să nu vorbim de rău pe nimeni. Se ridică atunci [ntrebarea: Ce vrea să spună apostolul Pavel aici? Vrea el să spună că nu trebuie să vorbim nimic despre nimeni cu intenție rea față de el? Sau vrea el să spună: Nu vorbiți de rău, oricare ar fi intenția? Noi răspundem că] tim [în mod sigur că a vorbi de rău cu un motiv rău, cu intenție rea, ar fi o crimă odioasă, în special pentru un copil al lui Dumnezeu. Dar credem că apostolul a vrut să spună: *Indiferent de motivul vostru*, nu vorbiți de rău pe nimeni. Dacă acesta este gândul apostolului —]i noi credem că nu poate fi contestat — acesta pune o obligație foarte riguroasă pentru tot poporul Domnului. Dacă motivul vorbirii de rău ar fi rău, cu atât mai rău; dar *bun* sau *rău*, „Să nu vorbească de rău pe nimeni”.

Acum intervine o altă [ntrebare: Ce este vorbirea de rău? Răspundem: Acest subiect are diferite laturi. A vorbi de rău este a vorbi ceva ce este vătămător; de aceea nu trebuie să spunem *nimic* care ar leza pe cineva. Este foarte ușor să [nvelegem dreptatea]i caracterul rațional al acestei cerințe dacă aplicăm Regula de Aur. Am dori noi ca cineva să *ne* facă rău? Am dori noi ca cineva să vorbească disprețuitor despre *noi*, să comenteze *greșelile noastre*, sau ceea ce ar considera greșeli *cel care vorbește*,]i astfel să ne [njosească [n ochii altora? Dacă poporul Domnului ar [nva să aplice Regula de Aur la fiecare afacere a vieții, ar fi desigur de foarte mare ajutor.

Unii dintre cei mai conștienți]i creștini au dificultăți pe această linie. În chestiunea vorbirii de rău unii gândesc: Este motivul meu corect? Ei uită că motivul lor [n a vorbi defavorabil despre alții nu are *nimic de-a face* cu porunca apostolului. Indiferent *care* este motivul, *nu trebuie să vorbim de rău*. {ntrebarea nu este: Am avut eu o intenție *bună* sau una *rea*? ci: Vorbesc eu *de rău*? *Spun eu ceva* contrar Regulii de Aur — ceva ce nu mi-ar plăcea să se spună despre *mine*? *Am vrea să putem* insufla acest gând [n inima]i mintea fiecărui cititor al acestei reviste.

ESTE ADUCEREA LA CUNOȘTINȚĂ A ÎNCELCĂRII REGULILOR O
VORBIRE DE RĂU?

Acum intervine o altă [ntrebare: Cum trebuie să aplicăm porunca din textul nostru acasă, de exemplu, sau la serviciu? Să presupunem că suntem legați de un serviciu sau de un cămin unde sunt stabilite anumite reguli pentru conducerea acelui serviciu sau cămin. Ar fi [n acest caz vorbire de rău din partea noastră să raportăm vreo [ncălcare a acestor reguli? Aceasta nu o considerăm vorbire de rău.

Dac` noi [n]ine am [nc` lca acele reguli, persoana care ne-ar raporta ar face bine — nu ne-ar face r`u sau nedreptate sau pagub`. Prin neraportarea infrac`iunii sau [nc` lc` rii regulilor, persoana ar [ncuraja [n noi continuarea c` ii gre]ite.

Poporul Domnului trebuie s` aib` [ntotdeauna numai motive bune pentru oricare cale pe care ar urma-o. A avea alt motiv dec>t unul bun [n rela\iile cu al\ii ar [nsemna s` avem un motiv criminal. De aceea nu trebuie s` lu`m [n considerare motivul. Dar o persoan` care accept` o pozi\ie [ntr-un serviciu, [ntr-o cas` sau [ntr-o institu\ie, accept`]i condi\iile]i diversele reguli legate de acea pozi\ie. F`r` [ndoial` c` aproape toate regulile]i regulamentele la un serviciu sau [ntr-o cas` sunt f`cute nu cu scopul de a p`gubi pe cineva, ci pentru bunul mers al afacerilor, al familiei sau ce ar fi. Prin urmare, respectarea tuturor acestor obliga\ii trebuie considerat` o responsabilitate *serioas`*. O [nc` lcare a regulilor nu trebuie raportat` [ntr-un mod r`u, ci numai ca un *fapt*.

Nu este necesar ca acela care informeaz` s` judece inima celui raportat. Nu este o chestiune de inim` rea. Dac` cineva are o minte nechibzuit`, sau este uituc sau neatent]i [ncalc` reguli importante, nu este judecare a inimii dac` am raporta astfel de caz —]i [n special acolo unde exist` o *regul`* ca astfel de cazuri s` fie raportate. Este doar o problem` de *datorie* — un lucru *obligatoriu*,]i este at>t necesar c>t]i potrivit. Vedem acest principiu a]ezat [n opera lui Dumnezeu [n corpurile noastre. Dac` se [nt>mpl` ceva [n corp — de exemplu, dac` un deget este prins [n ceva — nervii telegrafiaz` imediat creierului. Dac` un picior este r`nit, faptul este telegrafiat creierului imediat. S` presupunem c` n-ar exista nici un mijloc de a comunica creierului lezarea unui membru al corpului. S` presupunem c` n-ar exista nervi senzitivi care s` transmit` mesajul. Persoana n-ar putea]ti c`]i-a pierdut un deget de la m>n` sau de la picior. N-ar]ti c>nd]i-a pierdut un picior, p>n` s-ar [mpiedica]i ar c`dea.

SUBIECTUL NU TREBUIE DISCUTAT CU OFENSATORUL

Noi nu trebuie s` c`ut`m [ntotdeauna s` vedem dac` problemele noastre personale sunt lezate. }tim c` noi, ca]i ceilal\i, avem imperfec\iuni. Dac` ceilal\i calc` din neaten\ie pe degetul nostru,]tim c` poate]i noi c`lc`m uneori pe al altora. Dar chestiunile personale sunt diferite de cele care apar\in de familie sau de serviciu. Nu este amestec [n treburile altora dac` raport`m [nc` lc` rile regulilor casei sau ale serviciului. {n interesul fiec`rui membru al unei familii sau al unei institu\ii trebuie avut grij` de interesele [ntregului corp, [ntr-un mod potrivit]i ra\ional.

N-ar fi potrivit pentru nimeni dintr-un birou s` [ncerce s` pun` la punct pe fiecare de acolo. Nu este treaba nim`nui s` umble]i s` corecteze pe alii; aceasta nu-i treaba lui. Dar dac` altul [ncalc` regulile, este treaba lui s` raporteze faptele — *faptele*, f`r` vreo culoare. Dac` am face altfel, dac` to`i care ar observa o infrac`iune ar merge la cel care a [nc`lcat regulile]i astfel ar [ncerca s` pun` [n ordine toate afacerile serviciului sau ale familiei, ar fi o confuzie continu`. Cel care a [nc`lcat regula ar fi [nclinat s` se apere]i s` spun` : ^Comportarea mea a fost bun`]i nu este treaba ta dac` poarta aceea a fost l`sat` deschis` sau [nchis` " etc. Dar dac` poarta aceea este l`sat` deschis`, este *datoria* ta s` raportezi chestiunea autorit`ii potrivite]i astfel e]ti eliberat de responsabilitatea aceluia lucru. Aceasta nu este o chestiune personal`, care s` fie tratat` dup` regula din Matei 18:15-17. N-ar fi datoria noastr` s` le spunem lui Tom, Dick, Harry, Mary]i Jane despre acea chestiune. Exist` doar o singur` persoan` c`reia s`-i spunem;]i raportul trebuie f`cut cu toat` amabilitatea.

O persoan` care ar [ncerca s` conduc` toat` casa sau biroul merg`nd la diferite persoane s` se str`duiasc` s` le [ndrepte, ar intra [n bucluc. Dar dac` ar fi un nou-venit]i el ar [nc`lca neinten`ionat o regul`, ar fi bine s` i se spun` c` regula casei este s` se fac` a]a]i a]a. Dar n-ar fi potrivit s` i se men`ioneze de mai multe ori. A doua [nc`lcare ar trebui raportat`, dar cu un spirit iubitor.

DIFERITE CAZURI

Aplic`nd aceast` chestiune la cursul nostru potrivit [n Biseric`, [n chestiuni legate de noi personal, vedem [n ce const` responsabilitatea noastr` *individual`*. ^Dac` fratele t`u p`c`tuie]te [mpotriva *ta*, du-te]i mustr`-l [*ntre tine]i el singur`*." Domnul nostru nu Se refer` la ceea ce face el [mpotriva altcuiva, ci [mpotriva ^*ta*". ^Ei bine", ar putea obiecta cineva, ^eu cred c` a f`cut ceva [mpotriva lui cutare". Am auzit pe cineva zic`nd: ^Cred c` fratele X nu se comport` corect cu so`ia sa". R`spundem: ^Aceasta este *treaba lui]i a so`iei lui; nu este treaba ta*. Treaba ta este s` ai grij` de so`ia sau de so`ul t`u, de p`rin`ii t`i, de copiii t`i,]i s`-i la]i pe alii oameni [n pace. Te sf`tuim s` te ocupi *de tine*. F`-li datoria [n afacerile *tale*]i ab`vine-te de la comentarii asupra *altora*".

Dar s` presupunem c` am vedea ceva radical gre]it, s` presupunem c` am merge pe o strad`]i am vedea un om b`t`nd cu cruzime un cal, s` nu spunem nimic? {n astfel de caz, dac` am vedea un poli]ist, am putea spune: ^Vrei te rog s` iei cuno]tin` cum omul acela agreseaz` acest cal?" Sau ar putea fi raportat la societatea umanitar`, dac` ar exista una [n localitate. Dac` un p`rinte ar bate cu brutalitate un copil, sau ceva de genul acesta, ar fi potrivit s`

raportezi autorit`ilor chestiunea. Dar nu este treaba nim`nui s` umble [ncerc>nd s` [ndrepte lucrurile [n general. Lumea este plin` de r`u]i va fi p>n` c>nd {mp` r`\ia va prelua controlul.

Noi credem c` [n ceea ce prive]te Biserica, num`rul difficult`ilor pe care le vedem [n lume ar fi mai bine s` fie l` sate la o parte [n general; c`ci dac` am [ncerca s` [ndrept`m tot ceea ce este gre]it, nu ne-ar r`m>ne timp pentru a-L servi pe {mp`ratorul [mp`ra]ilor]i Domnul domnilor. Timpul nostru este destul de limitat, [n cel mai bun caz. Oamenii deja ne judec` gre]it; de aceea facem bine dac` nu sporim opozi]ia f`r` s` fie necesar. Dac` vreodat` ar veni timpul c>nd s` ne termin`m datoriile fa` de Biserica]i fa` de familiile noastre, atunci am putea s` ne ocup`m de unele probleme din afar`. Dar noi avem foarte pu]in timp]i ne r`m>ne o foarte mic` ocazie s` ne ocup`m de alte probleme [n afar` de datoriile necesare]i de serviciul nostru pentru Domnul]i pentru fra]i. }i pentru aceasta trebuie s` fim foarte recunosc`tori; c`ci dac` atunci exist` opozi]ie [mpotriva noastr`, aceasta este numai pentru c` am fost credincio]i {mp`ratorului nostru ceresc.

{mp`ratorul nostru nu ne-a dat [nc` autoritate s` [ndrept`m problemele lumii. Dar suntem instrui]i c` ar trebui s` facem cunoscute principiile drept`]ii, c>nd avem ocazie, f`r` s` intr`m [n vreo disput`. C>nd {mp`ratorul nostru va interveni]i {]i va [ncepe Domnia,]i noi vom fi [n`l]a]i cu El, atunci vom ar`ta lumii ce guvern trebuie s` fie! Dar, [ntr-adev`r, pare surprinz`tor ce bune sunt legile chiar]i acum. Suntem pur]i simplu uimi]i, de exemplu, c>nd ne g>ndim la legile bune ale Statului New York. Este minunat cum Statul [ncearc` s` se [ngrijeasc` de interesele majorit`]ii]i ce mult se face pentru oameni; suntem bucuro]i c` s` rmana lume este [n stare s` se descurce a]a de bine. Admir`m ce s-a f`cut [n astfel de condi]ii adverse. Ce timp minunat va fi]i ce lume minunat` va fi c>nd totul va fi sub Legea Drept`]ii!

O ALT- LATUR- A CHESTIUNII

Dar s` revenim la aceast` chestiune a vorbirii de r`u [n Biserica ; s` presupunem c` un frate a fost nominalizat pentru pozi]ia de B`tr>n sau de Diacon,]i s` presupunem c` dup` judecata noastr` el este nepotrivit pentru o astfel de func]ie, pentru anumite motive cunoscute de noi dar necunoscute restului Ecclesiei. Care ar trebui s` fie calea noastr` [n aceast` chestiune? Noi suntem sf`tui]i s` nu vorbim de r`u pe nimeni. Atunci s` ne ridic`m]i s` spunem: ^Fra]ilor, [l consider pe fratele A complet nepotrivit s` fie B`tr>n;]tiu c` a f`cut a]a]i pe dincolo; c` a [n]elat o femeie cu o sum` de bani" — sau oricare ar putea fi [nvinuirea? S` spunem a]a? Nu, [ntr-adev`r! Este datoria noastr` s` vorbim de r`u [n interesul

Bisericii, s` facem r`u ca s` ias` binele? {n mod sigur nu! Dar creatura veche dore]te [ntotdeauna o ocazie de a vorbi de r`u; d`-i o mic` ocazie]i imediat va spune tot ce]tie!

Atunci ce vom face? Ei bine, dac` am fi noi [n]ine un membru al acelei adun`ri, credem c` am merge]i i-am vorbi fratelui astfel nominalizat]i i-am spune: ^Frate A., sunt unele lucruri pe care le-am aflat despre tine pe care nu vreau s` le spun nim`nui. N-a] dori, drag` frate, s` te vorbesc de r`u deloc. Dar cred c` acest aspect al vie]ii tale este gre]it]i n-ar fi corect ca aceast` adunare s` te aleag`. Nu doresc s` le spun despre aceast` chestiune. Vreau s` te [ntreb dac` vei refuza s` serve]ti. Dac` promi]i c` vei refuza s` fii ales, aceasta este tot ce-i necesar. Sau dac` crezi c` eu nu procedez bine, atunci expune problema [n mod public. Dac` nu faci aceasta]i nu refuzi de a fi ales, atunci trebuie s` declar chestiunea public — va trebui s` spun ceea ce]tiu; pentru c`]tii c` este cum spun. Am venit la tine cu bun`tate]i nu doresc s`-]i fac vreun r`u`.

Dac` fratele r`spunde: ^Ei bine, frate —, voi refuza nominalizarea;]i [n ceea ce prive]te chestiunea pe care o men]ionezi, [ncerc s` o corectez c>t mai mult" — atunci i-am spune c` suntem foarte bucuro]i. Credem c` [n acest mod i-am face bine acelui frate. De asemenea am feri adunarea de ceea ce ar fi d`un`tor sau litigios]i am p`stra pacea. Pe de alt` parte, dac` fratele ar discuta [n contradictoriu, i-am zice: ^Po]i fi sigur c` voi explica aceast` problem` Bisericii, dac` nu refuzi nominalizarea; c`ci [n acest mod spui c` aprobi cursul t`u [n via\`]i r`m>i a]a".

Dar dac` chestiunea ar fi ceva ce s-a [nt>mplat c>ndva demult [n via\`a fratelui, el ar putea fi complet schimbat acum — [n decurs de un an, sau doi, sau cinci sau oric>]i au fost. Noi am fi bucuro]i dac` el ar fi schimbat de la vechiul curs. Atunci am putea merge la fratele]i s`-i spunem: ^Frate, am observat c` vrei s` accep]i nominalizarea. Este via\`a ta complet schimbat`?" Dac` el ar r`spunde: ^Da, frate; este schimbat` complet", atunci am fi bucuro]i. Dar dac` s-ar [nfuria]i ne-ar spune c` nu este treaba noastr`, noi i-am spune: ^Acum, frate, trebuie s` raporte]te aceasta Bisericii. Prin purtarea ta ar`]i c` sus]ii acela]i curs pe care l-ai avut [naintea. Dac` eu a] fi f`cut astfel de gre]eal`]i a] continua s` gre]esc, a] dori s` mi se verifice comportamentul. A]a c` voi raporta acest lucru, pentru ca adunarea s` poat` analiza din nou dac` te vrea ca B`tr>n (sau Diacon)". Dar presupunem c` fratele n-a fost nominalizat pentru func]ie [n Biserice`? Atunci am considera c` trecutul lui nu este treaba noastr`.

UN CUV<NT DE ÎNDEMN CA ÎNCHEIERE

Nu trebuie s` spunem niciodat` ceva ce ar d`una adev`ratelor interese ale cuiva. Noi nu putem fi niciodat` destul de aten\i cu cuvintele noastre [n privin\la altora. La unii dintre copiii Domnului pare s` fie o tendin\` s`-]i [ng`duie confiden\le cu al\i fra\i]i s` relateze [nt>mpl`ri care se *reflect`* asupra unui alt frate sau sor`, care *arat`* anumite manifest`ri ale sl`biciunii aceluia. Dispozi\ia care astfel expune imperfec\iunile fra\ilor [*n mod sigur* nu este iubirea care *acoper`* (1 Petru 4:8). }tim pe unii care sunt demult timp pe calea [ngust`, care se pare c` nu]i-au [nvins [nc`aceast` dispozi\ie. Oare uit`c` *ei [n]i]i* au sl`biciuni poate la fel de pronun\ate ca fratele sau sora pe care [i critic`? Chiar faptul c` ignor`porunca [nv`\\torului pe linia textului nostru dovede]te *lipsa* lor de dezvoltare. Totu]i, probabil c`ace]tia s-ar [mpotrivi la sugestia c`sunt vinova\i de vorbire de r`u.

Fiecare urma] al lui Cristos, cu c>t va ajunge *mai repede* s`vad`c`toate acestea [nseamn` *calomnie*, c`acestea [nseamn`a *m>nji* numele bun al unui frate sau al unei surori, c`este o [*nc`lcare direct`* a poruncii repetate a Cuv>ntului lui Dumnezeu]i c`def`imarea este furtul reputa\iei altuia, cu at>t mai repede el va vedea acest subiect cum este el de fapt, [*n toat`hido]jenia lui — a]a cum *sigur apare [n ochii Domnului*. Odat`ce vede chestiunea din punctul de vedere divin, singurul punct de vedere adev`rat, copilul lui Dumnezeu trebuie [n mod sigur s`se trezeasc`la cea mai mare energie posibil`[n [nvingerea *acestor fapte ale c`rnii]i Diavolului*. To]i cei care citesc aceste cuvinte s`-]i cerceteze inima]i s`se g>ndeasc`la purtarea lor,]i apoi s`-]i pun`[ntrebarea: *^Eu sunt acela?*"*

To]i cei care sper`s`fie socoti\i vrednici de un loc [n {mp`r`\\ie, care vine at>t de cur>nd, s`-]i *curele aluatul cel vechi al r`ut`\\ii, invidiei, vorbirii de r`u]i intrigii*, dac`a mai r`mas ceva, pentru ca el sau ea s`devin`[ntr-adev`r o asem`nare a dragului Fiu al lui Dumnezeu. Carnea este foarte am`gitoare]i este [nclinat`s`caute tot felul de scuze pentru sine. Fiecare s`fac`din aceasta o chestiune de cercetare personal`a inimii. Noi credem c`a *mai r`mas* numai *foarte pulin timp* [n care s`ne des`v>r]im caracterul. S`ne rug`m mai serios ca oric>nd: ^Pune, Doamne, o straj`[naintea gurii mele]i p`ze]te u]a *buzelor mele!*"